

til Frederiksberg Kommunes Ønske herom, og syntes, at der kunde være god Anledning til at overveje, om den Gentofte indrømmede Dekort ikke burde sættes noget lavere end foreslaaet. Socialdemokraterne var ikke uden Betænkelighed ved Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, men var dog villige til at tage en Løsning paa det givne Grundlag; hvis denne Vej ikke viste sig fremkommelig, maatte Partiet imidlertid forbeholde sig fuld Frihed til at rejse Sagen paa et andet og formentlig mere rationelt Grundlag.

Fra Venstres Side talte *Krag*, som fandt Lovforslaget meget kompliceret; det vilde sikkert volde Udvalgets Medlemmer adskilligt Arbejde at udrede Traadene deri. Det maatte i øvrigt ved Rigsdagens Overvejelse af det kommunale Udligningsforslag ikke glemmes, at hele Udligningssystemet let vilde udløse en Tilbøjelighed i Kommunalbestyrelserne til at afsvække Ængstelsen ved en Stigning i de kommunale Udgifter, saa at Følgen let kunde blive, at de Resultater, der i første Omgang opnaaedes med Hensyn til en jævnere Fordeling af Skattetrykket, blev forskertset. Taleren mente derfor, at en Udligningslovgivning maatte have Relation til den øjeblikkelige Tilstand, udgiftsmæssigt og bæreevne-mæssigt, og at en særlig Udgiftsstigning i en Kommune inden for et bestemt Tidsrum maatte bæres af vedkommende Kommune alene; efter Periodens Udløb maatte Spørgsmaalet saa paa ny tages op til Prøvelse med Henblik paa eventuel Regulering. — Paa Grund af Lovforslagets Forbindelse med den foreslaaede almindelige Udligning gik Taleren ud fra, at Rigsdagen vilde faa Lejlighed til at overveje begge Spørgsmaal i Sammenhæng.

Christmas Møller (K. F.) fremhævede, at Spørgsmaalet var meget indviklet, og at der derfor burde gives Rigsdagen Adgang til at gennearbejde Sagen paa anden Maade, end det kunde ske ved en kortvarig Udvalgsbehandling, nemlig i en Kommission eller et Udvalg, hvor hele Udligningsproblemet blev taget op til Drøftelse. Taleren troede for øvrigt ikke, at Problemet vilde være færdigbehandlet med den foreslaaede Udligning mellem de tre Kommuner, men at man, naar denne Udligning var gennemført, snart vilde blive stillet over for nye Krav med Hensyn til andre Kommuner. — Det vilde efter de Konservatives Opfattelse være meget enklere og simplere at ændre den nuværende Fordeling af de sociale Udgifter mellem Stat og Kommune; Dækning maatte saa skaffes gennem Statens almindelige Indtægter, og her vilde det eneste rigtige være at gennemføre en ensartet procentvis Beskatning.